

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Štefana Sekelského v trestnej veci obvineného **R. M.** pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 2T 30/2009, na neverejnom zasadnutí 15. decembra 2010 o dovolaní, ktoré podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. T. S., advokáta v Trnave, proti rozsudku Krajského súdu v Trnave zo dňa 18. mája 2010, sp. zn. 3To 39/2010, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **R. M. sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Trnava z 21. septembra 2009, sp. zn. 2T 30/2009, bol obvinený **R. M.** uznaný za vinného zo spáchania

prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva vyživovacia povinnosť voči svojej dcére **S. M.**, nar. **X.**, bytom **T.**, na ktorú sa po dohode s matkou dieťaťa zaviazal zaplatiť výživné vo výške 33,19 € (1 000 Sk) a od 1. júna 2005 vo výške 66,39 € (2 000 Sk) k rukám matky **K. M.**, bytom **T.**, túto povinnosť si od júna 2002 až do decembra 2007 neplnil pravidelne a od januára 2008 až do septembra 2009 neplnil vyživovaciu povinnosť vôbec, pričom je konateľom a spoločníkom viacerých neprosperujúcich obchodných spoločností, napriek tomu si nehľadal iné zamestnanie, ani sa nezaevidoval na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, čím mu vznikol dlh na výživnom vo výške 3 087,03 € (93 000 Sk).

Okresný súd obvinenému R. M. podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd obvinenému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a súčasne mu podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu na 2 (dva) roky.

Krajský súd v Trnave rozsudkom z 18. mája 2010, sp. zn. 3To 39/2010, na podklade odvolaní podaných obvineným aj prokurátorom, podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste. Podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. uložil obvinenému R. M. nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok a podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ho zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie z dôvodu uvedenom v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinený v dovolaní podrobne rozoberal skutkový stav zistený okresným súdom a následne potvrdený krajským súdom. Mal za to, že súdy pochybili, keď jeho konanie kvalifikovali ako úmyselný trestný čin, nakoľko on si bol vedomý svojej vyživovacej povinnosti voči maloletej S. M., ale došlo k významnej zmene pomerov na jeho strane najmä v dôsledku ukončenia podnikania a pridruženia ďalších dvoch vyživovacích povinností. Hlavné pochybenie súdov vidí predovšetkým v tom, že rozhodli v jeho trestnej veci bez toho, aby mali k dispozícii právoplatný rozsudok civilného súdu o určení výživného.

Vzhľadom na uvedené obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok Krajského súdu v Trnave z 18. mája 2010, sp. zn. 3To 39/2010, ako aj rozsudok Okresného súdu Trnava z 21. septembra 2009, sp. zn. 2T 30/2009 a prikázal krajskému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Súčasne žiadal, aby dovolací súd podľa § 380 ods. 4 Tr. por. neodkladne rozhodol o odložení, alebo prerušení výkonu trestu odňatia slobody až do rozhodnutia o podanom dovolaní.

K dovolaniu sa vyjadrila aj okresná prokurátorka, ktorá považuje dovolanie obvineného za nedôvodné, pretože tak okresný ako aj krajský súd správne zistili skutkový stav a správne ho právne posúdili. Poukázala najmä na správnosť a zákonnosť rozhodnutia krajského súdu s ohľadom na to, že obvinený bol v minulosti za rovnaký trestný čin (zanedbanie povinnej výživy) už odsúdený a počas celej skúšobnej doby predchádzajúceho odsúdenia sa znovu dopúšťal rovnakého trestného činu, pričom na túto skutočnosť okresný súd pri rozhodovaní neprihliadol. Vzhľadom na uvedené navrhuje, aby najvyšší súd v zmysle § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného odmietol.

Najvyšší súd ako súd dovolací primárne konštatoval, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), že bolo podané oprávneným procesným subjektom (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por.); dospel však k záveru, že nie sú splnené dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Obvinený v princípe namietal, že súdy nedostatočne zistili skutkový stav veci, nakoľko mal za nepreukázané spáchanie skutku tak, ako sa mu kládol za vinu.

Vykonávanie dôkazov a ich hodnotenie sa v plnom rozsahu vykonáva v rámci konania pred súdom, a to príslušnými procesnými súdmi ako v prvom stupni, tak aj v konaní o riadnom opravnom prostriedku. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu inštanciu zameranú na preskúmanie rozhodnutí súdu druhého stupňa. Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky nemôže skúmať a meniť správnosť a úplnosť zisteného skutku; dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok môže viesť len k skúmaniu, či boli splnené dôvody vyjadrené v ustanovení § 371 Tr. por.

Nevykonanie dokazovania v rozsahu predpokladanom obvineným a hodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstavám obvineného, nie je možné uplatniť ako dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (nesprávne právne posúdenie zisteného skutku), ale ide o skrytú formu vyjadrenia záujmu obvineného, aby boli vykonané dôkazy (zistený skutkový stav) v ich prospech.

Najvyšší súd na tomto základe, bez meritórneho preskúmania veci, na neverejnom zasadnutí konštatoval, že je zrejmé nenaplnenie dôvodov dovolania uplatnených obvineným, a preto tento mimoriadny opravný prostriedok podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 15.decembra 2010

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Vypracovala: JUDr. Jana Serbová

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová